

HUMANITARNA STRANA NAUTIKE ACI i Zaklada Vaša pošta drugu godinu zared

Ove godine jedrenje s djecom organizirano je u ACI marini Opatija, a sudjelovalo je 35-ero djece iz pet domova u pratnji voditelja, donatora i udomitelja

piše Mladen Gerovac

Kada se Senka Klarić, upraviteljica humanitarne Zaklade Vaša pošta, lani u ovo vrijeme vraćala u Split s Cresa, gdje je ACI u svojoj marini organizirao jedrenje za djecu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, cijelo poslijepodne do kasno navečer stizale su joj SMS poruke djece, voditelja domova, donatora i udomitelja sporukama: bilo je prekrasno, hvala vam puno, sjajno iskustvo, možemo li to ponoviti, hoćemo li se vidjeti dogodine...

I ACI je prošlog petka svim tim željama i nadama udovoljio. Ova puta veseli dječji glasovi, puni iščekivanja sada već poznatog događaja, ali novog uzbudljivog doživljaja, odjekivali su ACI-jevom marinom Opatija u Ičićima, gdje se okupilo 35-ero djece iz domova u Puli, Selcu, Novom Vinodolskom, Karlovcu i Hrvatskom Leskovcu, u pratnji voditelja, udomitelja i donatora.

ČAROLIJA POD JEDRIMA Dočekali su ih, pozdravili i prihvatili predstavnici ACI-ja, na čelu s predsjednikom Uprave Kristijanom Pavićem. Nakon marende na terasi marinskog restorana Commodore, odjenuli su prigodne majice, hudice i kape te svi zajedno krenuli na gat, gdje ih je čekalo šest jedrilica, regatnih JOD-ova 35, s njihovim iskusnim skiperima.

Uslijedilo je veselo ukrcavanje i savladavanje prvog koraka u jedrenju, onog s gata na jedrilicu, s čvrstog kopnenog tla u kokpit i na palubu plovila, gdje more i vjetar diktiraju nova pravila ravnoteže i ponašanja. I šest se jedrilica otisnulo u taj čaroban sunčani dan, u tu milinu predivnog morskog plavetnila Kvarnera što se prostire dokle pogled dopire, tamo do Rijeke i Kraljevice i ranojesenskim suncem obasjanih obala otoka Krka i Cresa.

A lagani vjetar, koji je upravo bio na razmeđu bure na izdusaju i juga u najavi radanja, stvorio je idealne uvjete za prepuštanje toj morskoj idili i za istodobni užitak u pričama skipera, koji su im otkrivali tajne jedrenja, pokazivali im što čemu služi, prepričavali dogodovštine i dali im da iskušaju kako

je to za kormilom voditi brod pod jedrima.

Kad su se nakon trosatne plovidbe vratili s mora, kad su skiperi i mornari vezali brodove i kad su se

svi iskrcali na gat, u prvi mah nije bilo reakcija. Svi su bili omadijani doživljenim, kao da su se iz bajke vratili u neki novi svijet. Tek kada su ponovo "prohodali", kada su osjetili čvrsto tlo pod nogama i vratili se u stvarnost, iz duše su im provalili dojmovi. Potekle su priče o tome kako je kome bilo, što je tko naučio, što je koji skiper ispričao... Za sve, kako za djecu tako i za odrasle, bio je to bio izuzetan doživljaj koji se najčešće opisivao riječju predivno.

Bila je to i namjera organizatora da djeca osjete užitak u jedrenju, da doži-

Jedrenje u nama smiruje buru

Katarina Pišković, sestra karmelićanka Božanskog Srca Isusova, došla je sa šticićima Kuće svetog Josipa za nezbrinutu djecu iz Hrvatskog Leskovca i također je s njima jedrila.

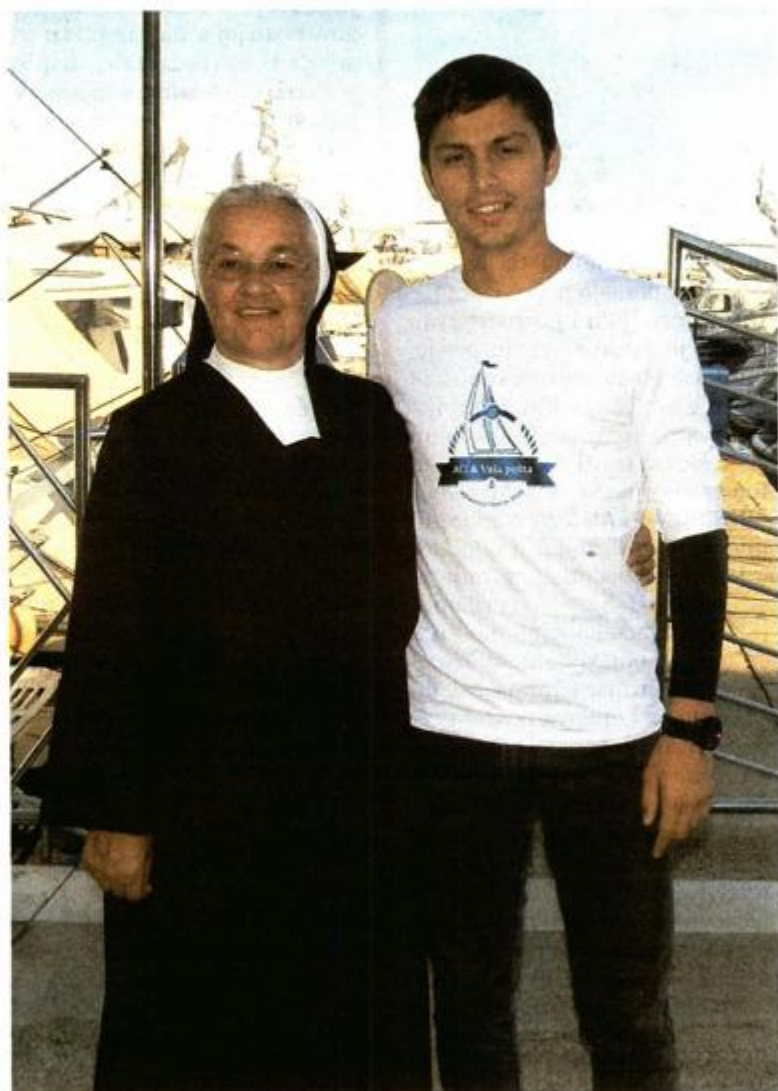
"Prvi put sam bila na jedrilici i bio je to, kao i djeci, predivan osjećaj. Baš smo ostali u pozitivnom šoku,

jedan moj dječak je rekao: 'Vidi kako ovo smiruje, imam osjećaj da ću zaspati'. A što to znači - da su se sve bure smirile. Inače, Kuća svetog Josipa iduće godine slavi 100 godina, uz jedan kraći prekid 1946. Imali smo dječicu do 3. godine života, a 1990. smo rekli da mogu ostati dokad trebaju. Ivan završava studij, nema pravo na smještaj, ali kod nas je od treće godine života i naravno da će ostati dok ne završi studij, nađe posao i stan...

Imamo veoma kvalitetne djece, jedna djevojka je na doktoratu, a došla je u prvi razred osnovne s rješenjem da je za prilagođeni program, jedna nam djevojka u Kini priprema magisterij, druga govori osam jezika. Važno je da je Zaklada uz djecu dok ne krenu u samostalan život. Jako je bitno da i oni osjete da je društvo iza njih. Postoje plemeniti ljudi, postoji Bog, ako te nitko nije htio, on te je htio, pobrinut će se za tebe..."

Na krilima vjetra, okruženi morem ljubavi i pažnje

om organizirali jedrenje za djecu iz dječjih domova

BRODOVI I SKIPERI

Jedri se na šest brodova JOD 35 čiji su vlasnici - Jedriličarski klub Maxi i tvrtka Sail-ING - besplatno ustupili jedrilice kako bi se priključili ovom lijepom humanitarnom projektu. Ta flota inače služi za team building, tečajeve jedrenja i sudjelovanje u regatama. Skiperi na brodovima u akciji ACI-ja i Zaklade Vaša pošta bili su: Mladen Babac, Davor Perović, Ivan Holjar, Miloš Španjol, Ivor Županić, Darko Matrljan, Neven Kundija, Vlatko Hrženjak, Miljenko Detel i Slavko Marečić.

Poslije prošlogodišnjeg jedrenja na Cresu, kada su mediji prenijeli priču o tome što i kako radi Zaklada Vaša pošta, uslijedili su brojni pozivi, javljali su se ljudi dobra srca koji su željeli dati donaciju, ustupiti kuću, stan...

ciju, ustupiti kuću, stan, ponudena je pomoć oko radnih mjesta - kaže Senka Klarić.

- Prošle je godine s nama bio mladić koji je tijekom ljeta radio kao mornar u ACI marini Žut te je položio vozački ispit sa željom da jednog dana postane profesionalni vozač kombija. Zaposlio se u Hrvatskoj pošti kao vozač kombija, ima sigurna primanja, samopoštovanje i samopouzdanje... Svojim savjesnim radom došao je do toga da je postao stalni zaposlenik Hrvatske pošte i to nam je javio baš na današnji dan jedrenja. To nema cijenu - nastavlja Senka Klarić.

- Danas je s nama Ivan iz Hrvatskog Leskovca, iz Kuće sv. Josipa za nezbrinutu djecu, koji je dobio donatora nakon što je objavljena priča o jedrenju u vašim novinama, pa sada i on ima policu. Ivan je student pete godine građevinarstva, sposoban mladić, intelektualac - ističe naša sugovornica.

POMOĆ LIONSA Među donatorima na Cresu i sada u Ičićima na jedrenju su bile predstavnice Ženskog Lions kluba iz Rijeke "Korzo". Lili Tirjak, predsjednica, i Anči Bognolo, rizničarka Lionsa, kažu da njihov klub već šestu godinu policu životnog osiguranja uplaćuje jednoj šticenici iz doma u Kraljevici. - Ovdje je bilo je jako ugodno, lijepo je bilo čuti sve te priče mladih ljudi, vidjeti njihov optimizam. Nadamo se da će to potaknuti i druge da se uključe u ovakve projekte - kažu.

Nakon zajedničkog objeda u restoranu Commodore sudionici susreta vratili su se svojim obvezama, brigama i životima obogaćeni još jednim lijepim doživljajem, novim iskustvom i potvrdom saznanja da nisu sami, da su okruženi ljudima koji ih vole i cijene i na koje se mogu osloniti, jer im od srca žele pomoći.

Senka Klarić, duša cijele akcije Zaklade od samog njezina početka, zaključuje:

- Prošle je godine je bilo više vjetera, a ove je to bio opuštajući čisti užitek. Jedva čekamo iduću godinu, svi se toplo preporučujemo. I, bez obzira na vremenske prilike, ACI i Zaklada Vaša pošta jedre punim jedrima naprijed! A vjetar u jedra neka bude - ljubav! 51

ve tu čaroliju mora, broda, vjetera i jedara. I sve to u okružju plemenitih ljudi, punih ljubavi, želje i volje da im pomognu u životu, u odrastanju. Ako u nautici postoji neka humana dimenzija a da je to istodobno vezano uz more, brodove i jedrenje, onda je to, sasvim sigurno, ovo što zajednički rade ACI i Zaklada Vaša pošta - humanitarna akcija puna plemenitosti, ljubavi i skrbi za djecu.

POZIVI POSLIJE CRESA Prema riječima upraviteljice Senke Klarić, Zaklada je počela s aktivnostima 2011. godine, a ACI se uključio 2015. ugovaranjem policica i pomaganjem djeci. Dolašavši na čelno mjesto u ACI-ju, predsjednik Uprave Kristijan Pavić tu je suradnju oplemenio jednim ova-

kvim danom u godini, tijekom kojeg se donatori i djeca druže kroz poseban doživljaj mora, brodova i jedrenje.

No, nije sve ostalo samo na lijepom doživljaju, nego je imalo puno širi odjek i značenje.

- Poslije prošlogodišnjeg jedrenja na Cresu, nakon što su mediji prenijeli našu priču do mnogih čitatelja i gledatelja TV-a, uslijedili su brojni pozivi. Javljali su se ljudi dobra srca koji su željeli dati dona-

Kad su se nakon trosatnog jedrenja vratili na gat, najprije nije bilo nikakve reakcije, svi su bili očarani doživljajem

More kao more, uvijek liječi sve

Ivan Opalin (25) od svoje je treće godine bio šticenik Kuće sv. Josipa za nezbrinutu djecu u Hrvatskom Leskovcu. Danas je student 5. godine građevine. Zašto građevina? Zato što nikad nije imao kuću i dom pa je htio sam drugima graditi kuće i domove, da nitko ne bude bez kuće

i doma. No, nije se uspio upisati na visoku gradnju pa se vratio u dom tužan i razočaran i požalio se "teti", časnoj sestri Katarini Pišković. Ona mu je tada rekla: "Zašto ne razmišljaš o niskogradnji, možda ti nekome trebaš napraviti put, a ne kuću". I tako je upisao niskogradnju.

"Trenutačno je već u realizaciji policica osiguranja, što mi omogućava da si doplatim studij i da ne ovisim samo o poslu", kaže Ivan te dodaje da trenutačno uz studij obavlja

preko servisa "neke fizikalije". A jedrenje, je li ikad bio na brodu? "Bio sam na trajektu, ništa ovako. More kao more, uvijek liječi sve, a ako zaplovite još dalje, onda ste na pučini sami sa sobom. Nije bilo puno vjetera, ali je bio prekrasan dan, ljudi, doživljaji, skiper Davor sa svojim pričama i doživljajima, bilo je stvarno odlično..." Tim više što mu je skiper omogućio da sam parkira brod, a Ivan je to usporedio s kopnom - isto kao auto, samo malo veće. 51

IVAN OPALIN OD SVOJE JE TREĆE GODINE BIO ŠTICENIK KUĆE SV. JOSIPA ZA NEZBRINUTU DJECU